

ПІД ПОЛИНОВОЮ ЗОРЕЮ

Нотатки з вечора-реквієму з нагоди 20 річниці трагедії на ЧАЕС

4 квітня 1986 року – одна із найчорніших дат у літописі світової цивілізації. На жаль, вона пов'язана із благословенною Україною: того печального дня на Чорнобильській атомній електростанції вибухнув 4-й енергоблок. Відтоді відлік часу став атомно-трагічним, а смерть прийшла невидимо у білому квіті...

У двадцяті річницю чорнобильського лиха у Свято-Покровському храмі райцентру відбулася відправа за упокій тих, кого скопив невидимий атом, а також молилися за здоров'я тих, хто брав участь у ліквідації наслідків аварії на ЧАЕС і у поєдинку із радіаційним спрутлом здобув перемогу. Того дня у залі засідань райдержадміністрації відбувся вечір-реквієм «Під полинOVOю зорею». У заході зі скорботними мотивами взяли участь працівники районного центру дозволів, учні ЗОШ №1 і вчителька Світлана Стецюк, вихованці музичної школи та викладач Ніна Афоннікова.

Втім, головними його дійовими особами були мічені атомом млинівчани, котрі пройшли кризу горнило чорнобильської біди. І вони були гранично відверті у своїх сужденнях і про те лихо двадцятирічної давності, і про ставлення держави до тих, хто колись кинувся у пекельний радіаційний вир, рятуючи долі мільйонів співвітчизників та громадян інших держав. Учасник ліквідації наслідків аварії Дмитро Прокопишин зазначив, що ймовірна причина техногенної катастрофи криється і в тому, що її енергоблоки монтували під колісь популярне слово «П'ятирічку – за чотири роки!», однак примхливий атом поспіху, запровадженого ідеологічним соусом, не прощає. А за чиєсь огріхи тепер розплачується український народ передчасними смертями і підірваним здоров'ям тисяч людей. А ще Дмитро Юрійович загострив увагу на пільгах, яких позбавили «чорнобильців», апелював до чиновників, чому ліквідатори мають оббивати пороги установ, вимолюючи «оті копійки за так звані гробові», які їм держава призначила. З іншого боку, Дмитро Прокопишин зізнався, що чи не вперше за роки незалежності України відбулося велелюдне зібрання «чорнобильців».

Досить емоційним був виступ і голови районної організації політичної партії «Союз. Чорнобиль. Україна» Георгія Полуховича. Двадцять літ тому ніхто не уявляв гігантські масштаби катастрофи, а припускали, що сталася незначна технічна несправність. Доказ тому – першотравнева демонстрація 1986 року, коли на трибуні стояли вищі посадовці особи: Перший секретар ЦК КПУ Володимир Щербіцький з онуком, голова Верховної Ради України Валентина Шевченко. За словами пана Полуховича, перша генетична хвиля ядерного шлейфу Чорнобильської катастрофи охопила 25% населення України. Друга хвиля, яка розпочалася через 10 років, має поширитися на 40%. А через 15 років третя хвиля, якщо їй активно не протидіяти, може призвести до того, що все населення України буде генетично залежним від наслідків аварії на Чорнобиль. Відтак можна вважати, що в нашій країні, яка зазнала епохальної катастрофи, не буде «нечорнобильців».

Під час виступу Георгій Іванович зазначив, що напередодні 20-ліття Чорнобильської катастрофи пішов з життя ще один із 133-х

учасників її ліквідації, які проживають у нашому районі. Крім того, Георгій Полухович наголосив на масштабах цинічно спотворених даних про чисельність жертв, які експертна комісія ООН на «Чорнобильському форумі» при МАГАТЕ звела до 56-х померлих та до 3940 осіб, котрі отримали високі дози радіації під час виконання аварійно-відбудовних робіт на ЧАЕС:

- Ми вважаємо цю інформацію прямою образою мільйонів громадян, котрі постраждали від Чорнобильської катастрофи, особливо 105 інвалідів Чорнобиля, близьких і рідних більше одного мільйона громадян України, котрі померли внаслідок шкоди, завданої їхньому здоров'ю аварією 26 квітня 1986 року. Всього ж в Україні налічується більше трьох мільйонів офіційно зареєстрованих постраждалих від наслідків аварії на ЧАЕС, в тому числі близько одного мільйона дітей.

Начальник загального відділу райдержадміністрації Людмила Пігорєва зазначила, хоча наш район не відноситься до постраждалих від аварії на ЧАЕС, але тут постійно відчувають наслідки того лиха. На теренах Млинівщини проживає більш як півтори тисячі громадян, котрі постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи, з них 133 ліквідатори. Торік оздоровлено 55 дітей громадян, постраждалих від аварії на ЧАЕС, четверо – за путівками матері і дитини та 33 «чорнобильці». А ще торік виплачено 30 тисяч гривень компенсації за 2004 рік. Млинівська міжілкарняна аптека надавала «чорнобильцям» ліки за безоплатними рецептами лікарів. Шомісяця управління праці та соціального захисту населення райдержадміністрації нараховує компенсації на продукти харчування дітям та ліквідаторам аварії на ЧАЕС I та II категорій, здійснює виплату підвищених стипендій та додаткових відпусток потерпілим від аварії на ЧАЕС. На території району проживає 676 переселених громадян із зони радіоактивного забруднення.

Людмила Георгіївна підкреслила, що незважаючи на численні труднощі в державі, відчувається тверда воля допомогти людям, які зазнали впливу руйнівного атому, а також побажала їм здоров'я, віри, надії, любові.

Районний військовий комісар Анатолій Кононов зачитав наказ Міністра оборони України про присвоєння чергових військових звань учасникам ліквідації наслідків аварії на ЧАЕС. Того дня майор у відставці Дмитро Прокопишин став підполковником Збройних Сил України, а всього заохочено близько десятка прапорщиків і офіцерів.

Учасники вшанували хвилиною мовчання тих, хто пожертвував своєю життєм, рятуючи людей і людство від біди заради майбутнього.

Чорна субота 26 квітня 1986 року, яка забрала тисячі людських життів і змусила здригнутися світ, стала справжнім виявом жертвості і самовідданості. Саме це зобов'язує нас створити належні умови для попередження будь-яких техногенних катастроф. Після чорнобильського лиха людство зрозуміло свою незахищеність і необхідність консолідації та взаємодопомоги. Чорнобиль став німим докором минулого і болючою пересторогою майбутнім поколінням...

Віталій ТАРАСЮК.